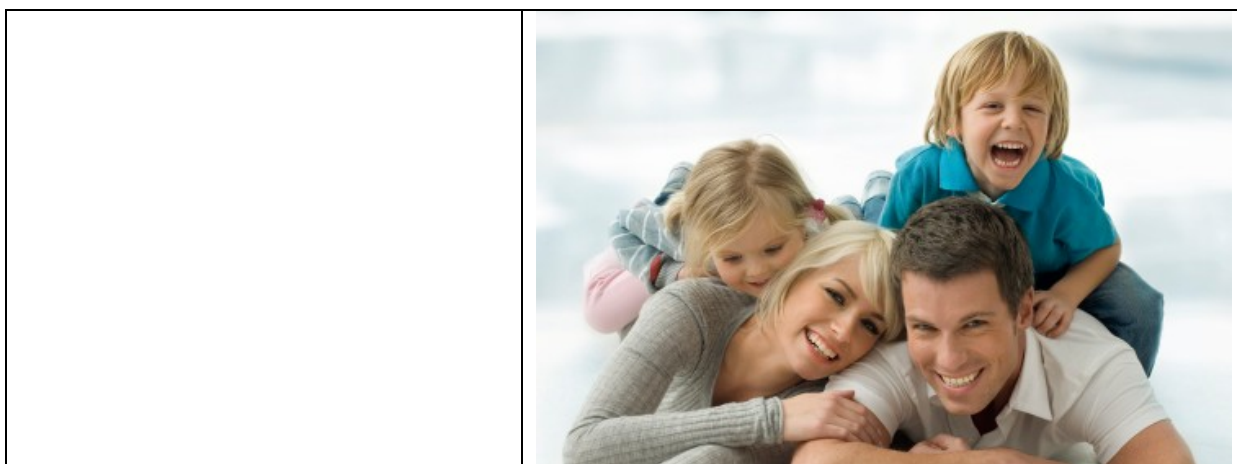

Nevychovávejte, co sami nejste

Děti jsou našimi nejbližšími, a proto s nimi chceme vytvářet co nejlepší vztahy. Chceme jim předávat to nejlepší, co máme. Musíme si při tom ale uvědomit, že nás vidí jako Primární autority a kopírují vše, co děláme. Jejich mozek se formuje podle našich skutků a vyjadřování a naše každodenní nálady utvářejí i jejich hlavu a pohled na svět. Představme si svět, ve kterém sami žijeme, jako zahradu, do které naše děti chodí, a podle ní se učí, jak se mají dívat na svět ony samy. (Přečti si článek: [Proč se na nás rodiče vlastně zlobí?](#)). Mnozí rodiče se později hněvají na své děti, proč jsou takové, a nechápou jejich jednání a rozhodování, přitom jim sami celá léta svým příkladem dávali podněty, aby si utvořily svůj svět podle nich.

Jen málokdo z rodičů si uvědomuje dopady svého chování a příliš prosazuje své požadavky z pozice síly. Já jsem rodič a mě budeš poslouchat. Nejlepší je si uvědomit, že děti jsou stejní lidé jako my, pouze mají zatím malá těla. Uvnitř ale sedí člověk, který je se vším a ve všem roven nám. To by mělo vždy formovat naše jednání a chování při veškeré výchově. Čili, mohu řídit děti podle pravidla: Můžeš vše, co dělám já, jenom v menších dávkách, podle svého věku. Když já piji pivo, i ty můžeš, když já ponocuji, i ty můžeš atd. Tak se stávám skvělým vzorem a dítě brzy pochopí, že jsem vzorem hodným následování, chtějí se mnou trávit čas a objevovat můj svět, poněvadž nehrozí žádné omezování a nevyjasněné postoje či tresty.

Náš svět dospělých je pro mnohé děti tabu, osobně jim ho přibarvujeme a zakazujeme, aby se pak ony samy do něj musely pracně dostávat. Bojíme se, že budou infikovány světem dospělých, přitom jsme jim tento svět sami vyrobili. Bráníme jim dívat se na určité filmy, které dospělí natočili, s vysvětlením, že je to pro ně nevhodné. Jsem toho názoru, že pokud to dělám já, mohou to dělat i ony a nic špatného neexistuje, pokud to já sám neoznačím jako špatné. Přílišná ochrana před „zlým“ světem nikam nevede. Dítě stejně jednou z mého inkubátoru vyletí a pak se

většinou nestačí divit. Vstoupilo do světa, který přijímalo pouze filtrovaně a jako nedochůdce padá do jedné nástrahy za druhou.

Je mnohem lepší, aby si děti procházely skutečný svět po vašem boku, měly možnost nasát jeho dimenzi, pouze dávkujte příděly. Jakmile do něj vstoupí na vlastní pěst, již jim nepříjde nic zvláštní a neprozkoumané.

Když pozoruji některé rodiče, je mi z jejich výchovných postupů úzko. Řvou a kárají, vynucují si své požadavky silou a vůbec si nejsou vědomi následků svého chování. Dosáhnou sice toho, co tak chtějí, ale jenom proto, že dítě zatím nemá sílu se dospělému postavit a prosadit si svou.

Při výchově vždy dbáme na to, abychom přesně stanovili mantinely a svým příkladem ukazovali jejich dodržování. Citlivě dbáme na to, aby dítě nebylo našimi dobrými mantinely svázáno. Přílišné lpění na zadaných pravidlech bez soucitu a vysvětlování vede později ke vzdoru až nenávisti a dospívající jedinec si pak vytvoří svůj vlastní svět, často zcela protikladný k tomu, co bylo doma uzákoněno a ctěno. Vždy musí být přítomna atmosféra lásky a svobody projevu, pochopení pro prohřešky s tím, že každý člen rodinného týmu je obeznámen s pravidly hry. Bez pravidel by hra nebyla hrou a pouze s pravidly přichází úžasná atmosféra klidu a harmonického soužití.

Pamatujte, nikdy nevychováte z dětí to, co sami nejste, a pokud se o to pokoušíte, vytvoříte paskvil. Nikdy se vám nepodaří zamaskovat své chyby, byť se o to budete sebevíce a seberafinovaněji snažit. Své nesplněné sny a nedostatečný příklad nemaskujte naleštěnými výroky a poučkami. Děti vidí, co sami skrýváte, a z vašeho kamuflování si odnesou pouze nízké sebevědomí a pokřivený pohled na vás samotné. I když se z počátku zdají být oddaní, jednou prohlédnou a spatří vás v pravém světle!

Základní pravidla výchovy

Všichni jsme si rovni

Co dělám já, můžeš dělat i ty

Domácí ústava

3x a dost

Kašleš na mě, kašlu na tebe

Nezakazuj, co sám děláš?

Dávej volnost a stanovuj mantinely

Jsou-li vztahy již narušené

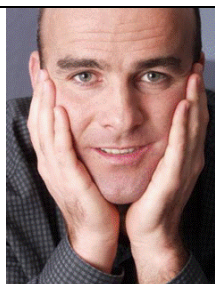
Pokud si stěžujete na vztahy se svými dětmi a ty jsou již dospělé, pak vám nezbývá nic jiného, než si uvědomit, že jsou vaším dílem, a nic jim nevyčítat. Vy jste jim nastavili mozek tak, že se chovají způsobem, na který si nyní stěžujete. Proto vám nezbývá nic jiného, než jejich osobnost tak přijmout a uplatnit strategii naslouchání a vstřícnosti. Hledání důvěry a ochoty pochopit. Teprve pak je možné přistoupit k vyjednávání systémem vítěz-vítěz.

Přečtěte si také:

Základní principy [výchovy dětí](#)

Hádky a [dětí](#)

Vychovejte ze svých [dětí boháče](#)

© Napsal ing. Aleš Kalina

Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.muivztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujkouc.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na [www stránky](#).